

DIREKTIVE

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2016/1065

od 27. lipnja 2016.

o izmjeni Direktive 2006/112/EZ u vezi s tretmanom vrijednosnih kupona

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 113.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Direktivom Vijeća 2006/112/EZ ⁽³⁾ određuju se pravila o vremenu i mjestu isporuke robe i usluga, oporezivom iznosu, obvezi obračuna poreza na dodanu vrijednost (PDV) te pravu na odbitak. Međutim, ta pravila nisu dovoljno jasna ni sveobuhvatna kako bi osigurala dosljednost u poreznom tretmanu transakcija koje uključuju vrijednosne kupone u opsegu koji ima neželjene posljedice za pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (2) Kako bi se osigurao siguran i jednak tretman, postigla usklađenost s načelima općeg poreza na potrošnju koji je točno razmjernan cijeni robe i usluga, radi izbjegavanja nedosljednosti, narušavanja tržišnog natjecanja, dvostrukog oporezivanja, neoporezivanja te kako bi se smanjio rizik od izbjegavanja plaćanja poreza, postoji potreba za primjenom posebnih pravila za obračun PDV-a kod vrijednosnih kupona.
- (3) S obzirom na nova pravila o mjestu isporuke za telekomunikacijske usluge, usluge radijskog i televizijskog emitiranja te elektronički isporučene usluge koja se primjenjuju od 1. siječnja 2015., potrebno je zajedničko rješenje za vrijednosne kupone kako bi se osiguralo da ne bude neusklađenosti u vezi s vrijednosnim kuponima koji se isporučuju među državama članicama. U tu svrhu ključno je uspostaviti pravila kako bi se razjasnio obračun PDV-a kod vrijednosnih kupona.
- (4) Ta bi se pravila trebala odnositi samo na vrijednosne kupone koji se mogu zamijeniti za robu ili usluge. Međutim, ta pravila ne bi se trebala odnositi na instrumente koji imatelju daju pravo na popust na kupnju robe ili usluga, ali koji ne uključuju pravo na primanje takve robe ili usluga.
- (5) Odredbe o vrijednosnim kuponima ne bi trebale dovesti do izmjena u obračunu PDV-a pri putnim kartama, ulaznicama za kina i muzeje, poštanskim markama ili sličnome.
- (6) Kako bi se jasno ustanovilo što čini vrijednosni kupon u svrhu PDV-a i kako bi se razlikovali vrijednosni kuponi od platnih instrumenata, potrebno je definirati vrijednosne kupone, koji mogu biti u fizičkom ili elektroničkom obliku, prepoznajući njihove glavne značajke, posebno vrstu prava povezanoga s vrijednosnim kuponom te obvezu da ga se prihvati kao naknadu za isporuku robe ili usluga.

⁽¹⁾ SL C 45, 5.2.2016., str. 173.

⁽²⁾ SL C 11, 15.1.2013., str. 27.

⁽³⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, 11.12.2006., str. 1.).

- (7) Obračun PDV-a pri transakcijama povezanim s vrijednosnim kuponima ovisi o specifičnim karakteristikama vrijednosnog kupona. Stoga je potrebno razlikovati različite vrste vrijednosnih kupona, a te razlike moraju biti navedene u zakonodavstvu Unije.
- (8) Kad se obračun PDV-a koji se odnosi na isporuku dotične robe ili usluga može utvrditi sa sigurnošću već prilikom izdavanja jednonamjenskog vrijednosnog kupona, PDV bi trebalo naplatiti na svaki prijenos, uključujući izdavanje jednonamjenskog vrijednosnog kupona. Stvarnu predaju robe ili stvarno pružanje usluga u zamjenu za jednonamjenski vrijednosni kupon ne bi trebalo smatrati neovisnom transakcijom. Za višenamjenske vrijednosne kupone važno je razjasniti da bi PDV trebalo naplatiti u trenutku isporuke robe ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi. S obzirom na navedeno, nikakav prethodni prijenos višenamjenskih vrijednosnih kupona ne bi trebao podlijevati PDV-u.
- (9) Za jednonamjenske vrijednosne kupone koji su podložni oporezivanju nakon prijenosa, uključujući izdavanje jednonamjenskog vrijednosnog kupona, od strane poreznog obveznika koji djeluje u svoje ime, svaki prijenos, uključujući izdavanje tog vrijednosnog kupona, smatra se isporukom robe ili usluga na koje se odnosi jednonamjenski vrijednosni kupon. Takav bi porezni obveznik u tom slučaju trebao obračunati PDV na naknadu primljenu za jednonamjenski vrijednosni kupon u skladu s člankom 73. Direktive 2006/112/EZ. Kada su, s druge strane, jednonamjenski vrijednosni kuponi izdani ili ih distribuira porezni obveznik koji djeluje u ime druge osobe, ne bi se smatralo da taj porezni obveznik sudjeluje u dotičnoj isporuci.
- (10) Samo posredničke usluge ili zasebna isporuka usluga poput distribucije ili promidžbenih usluga podlijevale bi PDV-u. Stoga, kada porezni obveznik koji ne djeluje u svoje ime primi bilo kakvu posebnu naknadu za prijenos vrijednosnog kupona, ta naknada trebala bi biti oporeziva u skladu s uobičajenim postupkom oporezivanja PDV-om.
- (11) Kako bi se u slučaju višenamjenskih vrijednosnih kupona osiguralo da je plaćen točan iznos PDV-a, ako je PDV na dotičnu isporuku robe ili usluga naplaćen samo prilikom njegove upotrebe, ne dovodeći u pitanje članak 73. Direktive 2006/112/EZ, dobavljač robe ili usluga trebao bi obračunati PDV na temelju naknade plaćene za višenamjenski vrijednosni kupon. Ako nema takvih informacija, oporezivi iznos trebao bi biti jednak novčanoj vrijednosti navedenoj na samom višenamjenskom vrijednosnom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, umanjenoj za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučenu robu ili usluge. Ako se višenamjenski vrijednosni kupon upotrebljava djelomično u odnosu na isporuku robe ili usluga, oporezivi iznos trebao bi biti jednak odgovarajućem dijelu naknade ili novčane vrijednosti, umanjenoj za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučenu robu ili usluge.
- (12) Ovom Direktivom nisu obuhvaćene situacije u kojima krajnji potrošač ne upotrijebi višenamjenski vrijednosni kupon tijekom njegova razdoblja valjanosti i u kojima prodavatelj zadržava naknadu primljenu za taj vrijednosni kupon.
- (13) S obzirom na to da ciljeve ove Direktive, osobito pojednostavnjenje, modernizaciju i harmonizaciju pravila o PDV-u koja se primjenjuju na vrijednosne kupone, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti, utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (14) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s obrazloženjima od 28. rujna 2011., u opravdanim se slučajevima države članice obvezuju uz obavijest o svojim mjerama za prijenos priložiti jedan ili više dokumenata kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. U slučaju ove Direktive zakonodavac smatra prosljeđivanje takvih dokumenata opravdanim.
- (15) Odredbe o obračunu PDV-a pri vrijednosnim kuponima trebale bi se primjenjivati samo na vrijednosne kupone izdane nakon 31. prosinca 2018. te ne dovode u pitanje valjanost zakonodavstva i tumačenje koje su države članice prethodno donijele.
- (16) Direktivu 2006/112/EZ stoga bi trebalo na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2006/112/EZ mijenja se kako slijedi:

1. U glavi IV. umeće se sljedeće poglavlje:

„POGLAVLJE 5.

Zajedničke odredbe za poglavlja 1. i 3.

Članak 30.a

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. ‚vrijednosni kupon‘ znači instrument za koji postoji obveza da ga se prihvati kao naknadu ili djelomičnu naknadu za isporuku robe ili usluga i kada su roba ili usluge koji se isporučuju ili identitet njihovih potencijalnih dobavljača naznačeni ili na samom instrumentu ili u povezanoj dokumentaciji, uključujući i uvjete uporabe takvog instrumenta;
2. ‚jednonamjenski vrijednosni kupon‘ znači vrijednosni kupon za koji su mjesto isporuke robe ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi i PDV koji se mora platiti na tu robu ili usluge poznati u vrijeme izdavanja vrijednosnog kupona;
3. ‚višenamjenski vrijednosni kupon‘ znači vrijednosni kupon koji nije jednonamjenski vrijednosni kupon.

Članak 30.b

1. Svaki prijenos jednonamjenskog vrijednosnog kupona koji obavlja porezni obveznik koji djeluje u svoje ime smatra se isporukom robe ili usluga na koje se odnosi vrijednosni kupon. Stvarna predaja robe ili stvarno pružanje usluga u zamjenu za jednonamjenski kupon koji je dobavljač prihvatio kao naknadu ili dio naknade ne smatraju se neovisnom transakcijom.

Ako je prijenos jednonamjenskog vrijednosnog kupona obavio porezni obveznik koji djeluje u ime drugog poreznog obveznika, taj se prijenos smatra isporukom robe ili usluga na koje se vrijednosni kupon odnosi koju je obavio drugi porezni obveznik u čije ime porezni obveznik djeluje.

Kada dobavljač robe ili usluga nije porezni obveznik koji je, djelujući u vlastito ime, izdao jednonamjenski vrijednosni kupon, ipak se smatra da je taj dobavljač obavio isporuku robe ili usluga povezanih s tim vrijednosnim kuponom tom poreznom obvezniku.

2. Stvarna predaja robe ili stvarno pružanje usluga u zamjenu za višenamjenski vrijednosni kupon koji je dobavljač prihvatio kao naknadu ili dio naknade podliježe PDV-u na temelju članka 2., dok svaki prethodni prijenos tog višenamjenskog vrijednosnog kupona ne podliježe PDV-u.

Ako prijenos višenamjenskog vrijednosnog kupona izvrši porezni obveznik koji nije porezni obveznik koji obavlja transakciju koja podliježe PDV-u skladu s prvim podstavkom, svaka isporuka usluga koja se može utvrditi, poput distribucije ili promidžbenih usluga, podliježe PDV-u.”

2. Umeće se sljedeći članak

„Članak 73.a

Ne dovodeći u pitanje članak 73., oporezivi iznos za isporuku robe ili usluga obavljenu u odnosu na višenamjenski vrijednosni kupon jednak je naknadi plaćenju za vrijednosni kupon ili, ako nema informacija o toj naknadi, novčanoj vrijednosti navedenoj na samom višenamjenskom vrijednosnom kuponu ili u povezanoj dokumentaciji, umanjenoj za iznos PDV-a koji se odnosi na isporučenu robu ili usluge.”

3. U glavi XV. umeće se sljedeće poglavlje:

„*POGLAVLJE 2.a*

Prijelazne mjere za primjenu novog zakonodavstva

Članak 410.a

Članci 30.a, 30.b i 73.a primjenjuju se samo na vrijednosne kupone izdane nakon 31. prosinca 2018.

Članak 410.b

Komisija najkasnije do 31. prosinca 2022. Europskom parlamentu i Vijeću na temelju informacija dobivenih od država članica predstavlja ocjenu učinka primjene odredaba ove Direktive u vezi s obračunom PDV-a pri vrijednosnim kuponima, posebno u odnosu na definiciju vrijednosnih kupona, pravila o PDV-u koja se odnose na oporezivanje vrijednosnih kupona u distribucijskom lancu te na neuporabljene vrijednosne kupone uz navođenje, prema potrebi, odgovarajućih prijedloga za izmjenu važećih pravila.”

Članak 2.

1. Države članice najkasnije do 31. prosinca 2018. donose i objavljuju zakone i druge propise nužne za usklađivanje s ovom Direktivom. Tekst tih odredaba odmah dostavljaju Komisiji.

One te odredbe primjenjuju od 1. siječnja 2019.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Ova Direktiva stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 27. lipnja 2016.

Za Vijeće
Predsjednik
M.H.P. VAN DAM